

РЕШЕНИЕ

№ 2880

гр. София, 28.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 28.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **12616** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 84 от Закона за марките и географските означения.

Образувано е по жалба от [фирма], депозирана чрез адв. О. срещу Решение № РС-304-1 от 14. 10. 2021 г. на Председателя на Патентното ведомство, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу решението от 12. 01. 2021 г. на състав по опозиции, с което регистрацията на марка с вх. № 154293 „S. N.“, комбинирана, е отказана.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на решението, като се иска неговата отмяна, както и връщане на делото на административния орган с указания за регистрация на марката.

В съдебното заседание оспорващото дружество се представлява от адв. О., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – Председателят на Патентното ведомство, се представлява от юрк. В., която намира жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна – Конинклик Д. Е. Б.В. /К. Д. Е. В.В./, чрез своя процесуален представител адв. С. оспорва основателността на жалбата.

Административен съд - София град, след като обсъди и извърши преценка на представените по делото доказателства, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт и в законоустановения двумесечен срок по чл. 84, ал. 1 от ЗМГО. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

[фирма] е заявител на марка с вх. № 154293 „S. N.“, комбинирана, заявена на 15. 03. 2019 г. за следните стоки от клас 30 „кафе, чай, какао и заместители на кафе“.

На 30. 08. 2019 г. от името на Конинклик Д. Е. Б.В. /К. Д. Е. В.В./ е постъпила опозиция срещу регистрацията на марката. Дружеството е противопоставило следната своя марка – национална регистрация на марка с рег. № 24362, „N. B.“, комбинирана, заявена на 02. 02. 1994 г. и регистрирана на 17. 07. 1994 г. за стоки и услуги от клас 30 на МКСУ, както следва: „кафе“.

С решение от 12. 01. 2021 г. съставът по опозиции е уважил подадената опозиция по отношение на всички стоки, за които заявка с вх. № 154293 „S. N.“, комбинирана, търси закрила, като е отказал регистрацията на марката. Съставът е приел, че между стоките на сравняваните марки е налице идентичност и сходство. Установено е, че между противопоставените марки е налице визуално и фонетично и смислово сходство в ниска степен. Опозиционният състав е разгледал опозицията във връзка с чл. 12, ал. 3 от ЗМГО, за която е приел, че е основателна за всички заявени стоки. Приел е, че използването на заявената марка вх. № 154293 „S. N.“ би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер и известността на по-рано регистрираната марка „N. B.“ с рег. № 24362, която е марка, ползваща се с известност на територията на Република България за стоки от клас 30 на МКСУ. Поради това подадената опозиция е приета за основателна по отношение на заявените стоки, а регистрацията на марка вх. № 154293 „S. N.“ е отказана.

С Решение № РС-304-1 от 14. 10. 2021 г. на Председателя на Патентното ведомство е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу решението от 12. 01. 2021 г. на състав по опозиции.

За да приеме този резултат, административният орган е приел, че са налице всички предпоставки на чл. 12, ал. 3 от ЗМГО, а именно – известност на по-ранната регистрирана марка на територията на Република България, както и че използването без основание на заявената марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от известността на по-ранната марка или би ги увредило.

В хода на производството са назначени и изготвени първоначална съдебно-маркова експертиза и допълнителна такава.

В първоначалната съдебно-маркова експертиза вещото лице е посочило, че по делото не са приложени документи, че противопоставимата марка е използвана за периода 2012 – 2017 г., както и в какви количества и на каква територия. Посочено е също, че при проверка в сайтовете, рекламиращи продукта кафе, не са открити опаковки на кафе, оцветени основно в златист цвят. Рекламирани са опаковки в различни цветове и съчетания, но не и като основен златист цвят.

Обяснено е също, че марката, съдържаща словните елементи „N. B.“, се е наложила на пазара, но тя се е наложила с различни по своето оформление опаковки за кафе, освен с тези два словни елемента, но и с други допълнителни елементи към нея, като „огън кафе“, „класик“ и други елементи. Прието е, че потребителят ще я възприеме като марка на един производител с различни допълнителни елементи към различните марки, но основното, което се насочи неговото внимание, ще се определя от присъстващите два словни елемента.

Направен е извод, че основните елементи при двете марки не е словният елемент „N.“, а „B.“ при регистрираната марка на опонента, както и словният елемент „S.“ е основаният елемент при процесната марка. Отражено е също, че в конкретния случай ниската степен на сходство между марките не може да бъде компенсирана от наличие на идентичност или сходство при стоките и услугите, поради което не би се породила вероятност от объркване на потребителите. Потребителят ще различи едната марка от другата, тъй като той е информиран потребител и ще се отнесе с повишено внимание при своя избор.

Отражено е още, че потребителят не би се заблудил, че производителят е един и същ, не би се объркал при покупка на кафе с марката „N. B.“, с марка с марката „S. N.“, тъй като би направил разлика между двете различно оформени марки. Прието е, че потребителят не би се заблудил относно произхода, производителя, продавачът, начина и мястото на производство на основание на това, че те съдържат само общия словен елемент „N.“, който е несъществен в тяхното общо оформление.

По делото е изготвена повторна съдебно-маркова експертиза с въпросите, формулирани от заинтересованата страна, в която вещото лице е посочило, че съществува визуално сходство във висока степен при сравняваните марки, поради еднаквата цветова комбинация, включваща златисто-жълт и черен цвят, както и съдържанието на идентичен словен елемент „N.“, изпълнено по идентичен начин /едри главни масивни букви в черен цвят, контрастиращи върху жълто-златист фон//.

Посочено е, че е налице фонетично сходство в ниска степен, дължащо се на присъствието на идентичен словен елемент „N.“ и в двете марки, който обаче е част от по-голям словен елемент и при двете марки.

По отношение на смисловото сходство вещото лице е приело, че такава съществува, предвид наличието на идентичната дума „N.“ с конкретно смислово значение, достъпно на практика за всички потребители.

Уточнено е също, че за немалка част от потребителите ще е налице сходство и предвид факта, че С. е град в Б., който факт позволява да се свържат двете марки смислово.

Вещото лице е посочило, че е налице идентичност по отношение на стоката кафе, която е формулирана по еднакъв начин в двете сравнявани марки, както и е налице сходство между стоката кафе на по-ранната марка и стоките чай, какао и заместители на кафе на процесната марка.

Предвид наличието на сходство между противопоставените марки и идентичност на стоката кафе и сходство между стоката кафе на по-ранната марка и стоките чай, какао и заместители на процесната марка, както и с оглед на известността на по-ранната марка с рег. № 24352 и доводите и аргументите на опонента в производството пред Патентното ведомство, потребителите ще направят връзка между марките, в резултат на което използването на заявената марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер на известността на по-ранната марка или би ги увредило.

При постановяване на своя съдебен акт съдът не се довери на първоначалната експертиза, изготвена от вещото лице Л. Д., поради следните аргументи:

На първо място, вещото лице е посочило липсата на вероятност от объркване на потребителите, което обаче е основание за отказ за регистрация по чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО, докато настоящия случай е уважена опозицията на основание чл. 12, ал. 3 от ЗМГО.

На следващо място, експертното заключение съдържа вътрешни противоречия относно обстоятелството дали вероятността от объркване е по-голяма или по-малка, ако по-ранната марка е отдавна на пазара.

Неотносимо е и позоваването на Закона за промишления дизайн и информирания потребител по смисъла на посочения нормативен акт. При прилагане на ЗМГО обаче преценката за наличието на вероятност от объркване се извършва от позицията на средния потребител, за когото в съдебната практика се приема, че е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен.

На следващо място, при преценката за известност на марката „N. B.“ вещото лице не е съобщило разпоредбата на чл. 21, ал. 3, т. 1 от ЗМГО, като неправилно е приело, че няма доказателства за известност на противопоставената марка, тъй като представените доказателства се отнасяли до различни опаковки на кафе, но не и на противопоставимата марка.

Ето защо при постановяване на своя акт съдът не се довери на заключението на вещото лице Л. Д., а се довери на заключението на вещото лице Д., тъй като същото е изготвено от компетентно вещо лице и отговаря в пълнота на поставените задачи. В тази връзка несъстоятелно е твърдението на процесуалния представител на оспорващото дружество, че същото е изготвено в „силна зависимост“ от ответника и от заинтересованата страна, доколкото не се представиха такива доказателства, а експертното заключение е изготвено в съответствие с доказателствата по делото и относимата нормативна уредба.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата срещу процесното решение е подадена в срока по чл. 84, ал. 1 от ЗМГО, от легитимирано лице, адресат на решението, с което се отхвърля жалбата му срещу решение на състав по опозиция.

Оспореният в настоящото производство акт е постановен на основание чл. 75, ал. 12 от ЗМГО във връзка с обжалвано решение на състав по опозиции. Решение № РС-304-1 от 14. 10. 2021 г. е издадено от компетентен орган - Председателят на Патентното ведомство. Същото е постановено в изискуемата се писмена форма и съдържа всички реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, като при постановяването му не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като съдът не констатира и пороци във формата на административния акт. Решението съдържа фактическите и правни изводи на органа, мотиви за достигнатия краен извод, които са проверими от съда, спазени са и останалите формални изисквания към съдържанието на индивидуалните административни актове.

Не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. На всяка от страните в производството е даден достатъчен и законоустановен срок да вземе становище по исканията и възраженията на другата страна, а в тяхната съвкупност са обсъдени от административния орган в процесното решение.

Производството е образувано по искане за регистрация на комбинирана марка вх. № 154293 „S. N.“, срещу което искане е подадена опозиция от страна на жалбоподателя К. Д. Е. В.В., като притежател на марка с рег. № 24362, „N. B.“, комбинирана, заявена на 02. 02. 1994 г. и регистрирана на 17. 07. 1994 г. за стоки и услуги от клас 30 на

МКСУ, както следва: „кафе“.

Производството по опозицията е съобщено на заявителя на марката, даден му е срок за становище, за искания и доказателства. След изтичане на съответните срокове и след изясняване на релевантните факти, производството по опозицията е приключило с постановяване на решение, което е съобщено на страните и заинтересованата страна е упражнила правото си на жалба, в резултат на която е проведено проучване и е постановено процесното решение.

Настоящият съдебен състав приема, че не са налице допуснати от органа съществени процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна на процесуално основание.

По отношение на съответствието на оспорвания акт с материалния закон, настоящият съдебен състав намира следното:

Процесната комбинирана марка с вх. № 154293 „S. N.“, комбинирана е заявена за стоки и услуги от клас 30 на МКСУ - „кафе, чай, какао и заместители на кафе“.

Опозицията е подадена от К. D. E. B.V. срещу регистрацията на комбинираната марка за всички стоки и услуги от клас 30, за които се търси закрила. Опонентът противопоставя на регистрацията на заявената марка с рег. № 24362, „N. B.“, комбинирана, заявена на 02. 02. 1994 г. и регистрирана на 17. 07. 1994 г. за стоки и услуги от клас 30 на МКСУ, както следва: „кафе“.

Член 52, ал. 1 от ЗМГО дава на притежателите на по-ранно право върху марка възможността да подадат на основание чл. 12, ал. 3 от ЗМГО опозиция срещу регистрацията на знак, който е с по-късна дата на заявяване или приоритет. Разпоредбата на чл. 12, ал. 3 от ЗМГО забранява регистрацията на марка, която е идентична или сходна на по-ранна марка и е предназначена за стоки или услуги, независимо дали са идентични, сходни или не на тези, за които по-ранната марка е регистрирана, когато по-ранната марка се ползва с известност на територията на Република България, или в случаите на марка на Европейския съюз – на територията на Европейския съюз, и използването без основание на заявената марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от известността на по-ранната марка или би ги увредило.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗМГО марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен графично. Във второто изречение на чл. 9 е предвидено, че такива знаци могат да бъдат думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, комбинация от цветове, звукови знаци или всякакви комбинации от такива знаци. При преценката за сходство на стоките/услугите следва да бъдат взети предвид всички относими фактори като тяхното естество, предназначение, начин/метод на употреба, дали са взаимно допълващи се или в конкуренция едни с други, техните потребители и обичайният им произход. Най-общо, стоките/услугите могат да бъдат определени като сходни, когато притежават общи характеристики. Наличието на някой общ елемент може да създаде еднакво визуално и смислово впечатление, и поради неговата идентичност или сходство с марката и идентичността на стоките или услугите на марката и знака, съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката. Сходството между знаците следва да се преценява не само по себе си, а от гледна точка на вероятност за объркване на потребителите. Сравнението между знаците

включва преценка за наличие на фонетично, визуално и смислово сходство, като общата преценка трябва да се основава на цялостното впечатление, което те създават.

Предвид изложеното, в хода на административното производство, следва да се обсъди дали са предпоставките за приложението и на чл. 12, ал. 3 от ЗМГО, съгласно който не се регистрира марка, която е идентична или сходна на по-ранна марка и е предназначена за стоки и услуги, които не са идентични или сходни на тези, за които по-ранната марка е регистрирана, когато по-ранната марка се ползва с известност на територията на Република България и използването без основание на заявената марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на по-ранната марка или би ги увредило.

Разпоредбата дава засилена защита на марките, ползващи се с известност, каквато несъмнено е марката на оспорващото дружество – „N. B.“. При сравнително тълкуване на чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО и посочената норма се установява, че при наличие на сходство между марките, независимо дали стоките/услугите са идентични и по-ранната марка се ползва с известност на територията на Република България, дори и да не съществува вероятност от объркване на потребителите, не се регистрира заявената марка. Това е така, защото използването без основание на знака може да доведе до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или репутацията на по-ранната марка. Фактическият състав на разпоредбата на чл. 12, ал. 3 от ЗМГО включва установяване на наличието на: по-ранната регистрирана марка; идентичност или сходство между по-ранната регистрирана марка и процесната марка; известност на по-ранната регистрирана марка към датата на заявяване на процесната марка за стоките/услугите, на които се основава опозицията; възможност за увреждане на отличителния характер на ползващата се с известност марка, увреждане на известността ѝ, несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на ползващата се с известност марка, когато процесната марка се използва без основание.

В конкретния случай настоящият съдебен състав приема, че е налице визуално сходство във висока степен при сравняваните марки, поради еднаквата цветова комбинация, включваща златисто-жълт и черен цвят, както и съдържанието на идентичен словен елемент „N.“, изпълнено по идентичен начин /едри главни масивни букви в черен цвят, контрастиращи върху жълто-златист фон/. Налице е фонетично сходство в ниска степен, дължащо се на присъствието на идентичен словен елемент „N.“ и в двете марки, който обаче е част от по-голям словен елемент и при двете марки. Налице е и смислово сходство между двете марки, предвид наличието на идентичната дума „N.“ с конкретно смислово значение, достъпно на практика за всички потребители. Съдът споделя и извода на вещото лице Д., че за немалка част от потребителите ще е налице сходство и предвид факта, че С. е град в Б., който факт позволява да се свържат двете марки смислово.

В конкретния случай съществува идентичност по отношение на стоката кафе, която е формулирана по еднакъв начин в двете сравнявани марки, както и е налице сходство между стоката кафе на по-ранната марка и стоките чай, какао и заместители на кафе на процесната марка.

Поради това, съдът споделя извода на вещото лице Д. в допълнително

изготвената съдебно-маркова експертиза, че е налице високо сходство във визуална степен на сравняваните марки, както и е налице фонетично сходство и смислово сходство.

В тази връзка съдът не се довери на заключението на вещото лице Д. за наличие на ниска степен на сходство между марките, тъй като неправилно вещото лице твърди, че елементът „N.“ не е съществен и в двете марки, като основният елемент на марките са съответно „B.“ и „S.“.

Словният елемент на марката „N. B.“ се възприема от потребителите в своята цялост, като елементът „N.“ е изписан по начин, който има силно отличително въздействие – същият е изписан с главни букви на нов ред и с шрифт, идентичен на елемента „B.“. В заявената марка „S. N.“ елементът „N.“ също е изписан с главни масивни букви, на нов ред и с шрифт, подобен на този използван в противопоставената марка „N. B.“. Поради това съдът приема, че елементът „N.“ е отличителен и за двете посочени марки.

Поради това съдът намира за неоснователно твърдението на оспорващото дружество, че липсва отличителност на елемента „N.“. Този елемент не е описателен за характеристиките на стоката кафе и следователно – същият е годен да идентифицира тези стоки като произхождащи от конкретно предприятие. По делото не се установи на българския пазар да има регистрирани и други марки кафе, които съдържат елемента „N.“, поради което е налице реална възможност да направят връзка между заявената марка и марката на опонента.

Неотносимо за правилното разрешаване на настоящия спор е дали оспорващото дружество притежава марка „S.“, тъй като посочената словна марка е различна от комбинираната марка „S. N.“.

За да се установи репутацията на марка в резултат на продължителното ѝ използване, не е нужно да бъдат представени доказателства, от които да се установява използване на напълно идентичен знак. Достатъчно е да се установи използването на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който е била регистрирана. В тази насока е и разпоредбата на чл. 21, ал. 3, т. 1 от ЗМГО, съгласно която за реално използване по смисъла на ал. 1 се счита и използването на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който е била регистрирана, независимо дали видът, в който се използва, е регистриран като друга марка на същия притежател.

В настоящия случай в противопоставената по-ранна марка рег. № 00024362 като отличителни и доминиращи елементи се открояват двата словни компонента „N.“ и „B.“, изписани с масивни главни букви, които визуално изпъкват в състава на цялостната композиция и са разположени на два реда с дъгообразна извивка. Второстепенен елемент е фигуративният компонент, разположен под словния, представляващ изображение на чаша кафе.

Неоснователни са доводите на оспорващото дружество, че доказателствата за репутация не касаят процесната противопоставена марка, рег. № 00024362 „N. B.“ – комбинирана.

Предвид представените в хода на производството доказателства се установява, че по-ранната марка „N. B.“ е ползваща се с известност на територията на Република България към датата на заявяване на процесната

марка по отношение на стоките от клас 30, за които е регистрирана.

От събраните по делото доказателства се установява, че е налице съществена степен на отличителност и известност на по-ранната марка. Част от критериите, характеризиращи придобиването на тази отличителност са: пазарен дял на марката; степен на интензивност, географско разпространение и продължителност на използване на марката; средствата, вложени в рекламни кампании, популяризиращи марката, частта от потребителите в съответния пазарен сектор, която, предвид елементите, съдържащи се в марката ще идентифицира стоките и/или услугите, които тя означава с конкретен производител /Решение на СЕС, С-342/97/, като наличието на всички тях беше категорично доказано по делото.

В тази връзка и заключението на вещото лице Л. Д. не кореспондира със събраните доказателства, от които се установява, че марката се ползва с известност на територията на Република България. Вещото лице Д. не е съобразило разпоредбата на чл. 21, ал. 3, т. 1 от ЗМГО, съгласно която за реално използване по смисъла на ал. 1 се счита и използването на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който е била регистрирана, независимо дали видът, в който се използва, е регистриран като друга марка на същия притежател. Ето защо в първоначално изготвена съдебно-маркова експертиза неправилно е прието, че няма доказателства за известност на противопоставената марка, тъй като представените доказателства се отнасяли до различни опаковки на кафе, но не и на противопоставимата марка.

От събраните по делото доказателства се установява, че марката „N. B.“ присъства трайно на българския пазар повече от 30 години, като за периода 2012 – 2017 г. продажбите на мляно кафе „N. B.“ възлизат на повече от 50% от обема на продаденото в България мляно кафе. Установява се също, че в периода 04. 03. 2017 г. - 31. 07. 2017. г. Рекламите на кафе с марка „N. B.“ са излъчвани по множество телевизионни канали, сред които БТВ, Нова телевизия и много други. Освен това, установява се наличието на многобройни медийни публикации на различни онлайн издания през периода 2006 г. - 2019 г., които съдържат и информация за историята на марката, нейната широка разпознаваемост, широкия ѝ пазарен дял. В тази връзка и са и наличните по делото решения на КЗК, постановени в производство за нелоялна конкуренция във връзка с кафе „N. B.“. Неоснователно процесуалният представител на оспорващото дружество твърди, че посочените решение на КЗК не са влезли в сила. Решение № 1224/ 01. 11. 2018 г. по преписка № КЗК -351/ 2018 г. е влязло в сила, след като [фирма] е заявило отказ от оспорването и Върховният административен съд с Определение от 21. 10. 2020 г. по адм. дело № 3377/ 2020 г. по описа на ВАС е обезсилил Решение № 150/ 10. 02. 2020 г., постановено по адм. дело № 92/ 2019 г. по описа на Административен съд – София област, с което е отменено Решение № 1224/ 01. 11. 2018 г. по преписка № КЗК -351/ 2018 г.

Решение № 170/ 07. 02. 2019 г. по преписка № КЗК-821/ 2018 г. на КЗК е отменено с Решение № 13780/ 06. 11. 2020 г. по адм. дело № 1301/ 2020 г. по описа на ВАС единствено в частта, касаеща [фирма].

Поради това, съдът приема, че в конкретния случай са налице първите

елементи на чл. 12, ал. 3 от ЗМГО - по-ранна регистрирана марка; сходство между по-ранната регистрирана марка и процесната марка; известност на по-ранната регистрирана марка към датата на заявяване на процесната марка за стоките/услугите, на които се основава опозицията.

За да бъде фактическият състав на чл. 12, ал. 3 от ЗМГО изцяло осъществен, необходимо е да се изследва и последният от неговите елементи - несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на по-ранната марка или тяхното увреждане. Несправедливото облагодетелстване или увреждането на отличителния характер или известността на марката предполагат потребителите да асоциират по-късния с по-ранния знак. В случая марките в конфликт обхващат идентични стоки, с оглед на което се установява връзка по отношение на тези продукти, които са предназначени за сходни по своето естество пазари, чиито участници - продавачи и купувачи, често се припокриват. При наличието на пълно съвпадение между релевантните потребители, дължащо се на идентичността и високата степен на сходство на процесните стоки, връзката би била безспорна. Тогава не само ще съществува вероятност за объркване относно търговския произход, но поради известността на по-ранната марка ще възникнат условия за облагодетелстване от страна на заявителя, от нейната репутация, която ще се прехвърли върху по-късния знак, създавайки предпоставки за привличане на по-широк кръг потребители, респективно за увеличаване на обема на продажбите и реализиране на финансова и икономическа изгода.

Неотносимо за правилното разрешаване на спора е и твърдението в жалбата, че по преписката няма доказателства, че използването на процесната марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер и известността на по-ранната марка или би ги увредило. Притежателят на по-ранната марка не е длъжен на докаже действително и настоящо увреждане на нейния отличителен характер или на известността ѝ, или несправедливо облагодетелстване от тези нейни качества, а е достатъчно да установи бъдещ риск за такова увреждане или облагодетелстване.

В тази връзка правилен е изводът на административния орган, че наличието на сходства в отделни елементи от съставите на противопоставените марки, като например шрифта, цветовото оформление, идентичният словен елемент „N.“ са предпоставки да обосноват предложението за наличие на връзка между двете марки. Това би довело до лесна мотивация потребителите да закупят стока, носеща елементи, които са в състава на по-ранната марка, което се ползва с известност, тъй като ще търсят очакваното качество на стоките, обозначени с нея. Това би довело до създаването на мотивация за закупуване на стока, обозначена с марка, която черпи своята привлекателност от известността на по-ранната марка, която е добива вследствие на множество инвестиции и дейности по популяризирането и защитата ѝ.

Горните съображения мотивират съда да приеме, че Решение № РС-304-1 от 14. 10. 2021 г. на Председателя на Патентното ведомство е законосъобразно, поради което жалбата срещу същото следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора в полза на ответния административен орган следва

да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, като при определяне на размера на възнаграждението съдът съобрази фактическата и правна сложност на делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

Следва да бъде уважено и искането на процесуалния представител на заинтересованата страна за присъждане на направените по делото разноски. Представен е списък на разноските, включващи 4850 /четири хиляди осемстотин и петдесет/ лева, представляващи левовата равностойност на сумата от 2480 евро, заплатено от германското дружество В. IP S. G., действащо като пълномощник на Конинклик Д. Е. Б.В. /К. D. E. B.V./, както и 300 /триста/ лева – депозит за възнаграждение на вещо лице. Своевременно е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което според съда е основателно. Съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 4850 /четири хиляди осемстотин и петдесет/ лева е прекомерно. Същото следва да бъде намалено до размер от 1000 /хиляда/ лева, което е малко над установения в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/ 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения минимум от 500 /петстотин/ лева и е съобразено с фактическата и правна сложност на делото, броя на проведените съдебни заседания и проявената процесуална активност на процесуалния представител на заинтересованата страна.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], депозирана чрез адв. О. срещу Решение № РС-304-1 от 14. 10. 2021 г. на Председателя на Патентното ведомство, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу решението от 12. 01. 2021 г. на състав по опозиции, с което регистрацията на марка с вх. № 154293 „S. N.“, комбинирана, е отказана.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Патентното ведомство направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Конинклик Д. Е. Б.В. /К. D. E. B.V./ направените по делото разноски в за адвокатско възнаграждение в размер на 1000 /хиляда/ лева, както и направените по делото разноски за вещо лице в размер на 300 /триста/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: